

УДК 657

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-8801/2020-5.20>**Корінько М.Д.**

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри аудиту та підприємництва,
Національна академія статистики, обліку та аудиту

Юдін А.І.

аспірант,
Національна академія статистики, обліку та аудиту

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

У статті розглянуто особливості обліку та відображення у фінансовій звітності підприємства «власного капіталу» суб'єктів господарювання у відповідності з положеннями міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та міжнародних стандартів фінансової звітності. Висвітлено результати дослідження в частині формування, оцінки та відображення в обліку «компонентів власного капіталу», зокрема: статутного (акціонерного) капіталу; нерозподіленого прибутку; емісійного доходу та інших резервів. Для цілей бухгалтерського обліку «власного капіталу» виділено ключові етапи, зокрема: формування (визнання) компоненту власного капіталу; використання компоненту власного капіталу; розкриття у звітності інформації щодо компоненту капіталу. Розкрито склад кожного із «компонентів власного капіталу». Приділено увагу структурі «інших компонентів власного капіталу» підприємства, які у фінансовій звітності можуть бути представлені видами: емісійний дохід; інші резерви.

Ключові слова: бухгалтерський облік, власний капітал, компоненти власного капіталу; міжнародні стандарти, фінансова звітність.

METHODOLOGICAL PRINCIPLES OF EQUITY ACCOUNTING ACCORDING TO INTERNATIONAL STANDARDS

Korinko Mykola, Yudin Anton

National Academy of Statistics, Accounting and Auditing

The article considers the features of accounting and reflection in the financial statements of the enterprise "equity" of economic entities in accordance with the provisions of international accounting standards and international financial reporting standards. The equity ratio provides an opportunity to obtain a description of the financial stability and independence of the entity from raising resources for business activities. It is noted that globalization processes, integration of Ukrainian companies into international markets have led to the transition of a significant number of enterprises and organizations in

Ukraine in the accounting system from National Accounting Standards (Standards) to International Accounting Standards, preparation of financial statements using international financial reporting standards. The updating of international financial reporting standards, the transition of a significant number of Ukrainian entities to the application of IFRS, necessitated further research on methodological and organizational issues related to the reflection in the accounting and composition of financial statements of equity components. The results of the research in terms of formation, evaluation and reflection in the accounting of "equity components", in particular: issued (share) capital; retained earnings; share premium and other reserves. For the purposes of accounting for "equity" identified key stages, in particular: the formation (recognition) of the component of equity; use of the equity component; disclosure in the reporting of information on the capital component. The composition of each of the "components of equity" is disclosed. Attention is paid to the structure of "other components of equity" of the enterprise, which in the financial statements can be represented by the following types: share premium; other reserves. It is established that in the list of international standards there is no separate "profile" international standard that would establish the regulation of accounting and reflection in the financial statements of data on equity. Given the importance of this element, issues related to the regulation of accounting for the formation, measurement and use of equity components and the disclosure of relevant information in the financial statements are contained in several international standards.

Keywords: accounting, equity, components of equity; international standards, financial reporting.

Постановка проблеми. Інформація про «власний капітал» суб'єкта господарювання відноситься до однієї із головних, на основі якої приймається значна кількість управлінських рішень стосовно напрямів подальшого розвитку. Зазначеним елементом фінансової звітності підприємства визначена частина активів, що належить саме суб'єкту господарювання. Показник власного капіталу надає можливість отримати характеристику щодо фінансової стійкості та незалежність суб'єкта господарювання від залучення ресурсів для здійснення підприємницької діяльності.

Глобалізаційні процеси, інтеграція українських компаній в міжнародні ринки, перехід значної кількості підприємств і організацій України у застосуванні в системі бухгалтерського обліку з Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку на Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (далі – МСБО), складання фінансової звітності з використанням міжнародних стандартів фінансової звітності (далі – МСФЗ), виявили окремі проблемні питання в методиці та організації обліку та відображення у фінансовій звітності «власного капіталу». Вищенаведене зумовило потребу подальших наукових досліджень за даним напрямом.

Метою статті визначено дослідження методологічних засад бухгалтерського обліку і розкриття інформації у фінансовій звітності підприємства компонентів власного капіталу суб'єктами господарювання, які застосовують міжнародні стандарти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням обліку власного капіталу, його структури, формування, використання і розкриття у фінансовій звітності суб'єктами господарювання у вітчизняній та міжнародній практиці приділяли увагу такі вчені, як: Безкоровайна Л.В. [5], Болахівська В.В. [6], Бугай Н.О. [4], Голов С.Ф., Гресюк О.О., Коваль Л.В. [6], Ковальова О.М. [8], Палій В.Ф., Пархоменко В.М., Петришина Н.С. та інші.

У статті Бугай Н.О. було проаналізовано основні напрями змін у власному капіталі підприємства, а також зауважено на відсутність в обліковій політиці більшості суб'єктів господарювання окремого пункту щодо організації обліку власного капіталу та запропоновано структуру відповідного пункту [4].

Авторами Петришиною Н.С. та Грезнюк О.О. наведена порівняльна характеристика категорії «власний капітал», яка визначена у національних правилах (стандартах) бухгалтерського обліку та міжнародних стандартах бухгалтерського обліку [8].

Змістовне опрацювання вченими та детальне висвітлення основних проблемних питань теоретико-методологічного, організаційного та практичного спрямування, надало можливість отримати додаткові знання та відповіді на зазначені питання практиками у частині, що обумовлювала потребу їх вирішення у системі бухгалтерського обліку компонентів власного капіталу.

Актуалізація міжнародних стандартів фінансової звітності, перехід значної кількості суб'єктів господарювання України на застосування МСФЗ, обумовили потребу подальших наукових досліджень методичних та організаційних питань стосовно відображення в обліку та складі фінансової звітності компонентів власного капіталу.

Виклад основного матеріалу. За змістом концептуальної основи фінансової звітності за міжнародними стандартами термін «власний капітал» визначений як «залишкова частка в активах суб'єкта господарювання після вирахування всіх його зобов'язань» [1]. Оригінальний (англомовний) текст міжнародних стандартів фінансової звітності та офіційні тлумачення, які надано Радою з МСФЗ, стосовно поняття показника капіталу у балансі підприємства, містить термін «net assets» – чисті активи.

Дані стосовно «власного капіталу» у фінансовій звітності надають акціонерам та керівництву підприємства інформацію щодо наявної фактичної ресурсної бази, яка є у розпорядженні суб'єкта господарювання. Саме використання зазначеної інформації надає можливість формувати проекти для прийняття управлінських рішень.

Доцільно відмітити, що розкриття інформації стосовно даного показника у фінансовій звітності здійснюється в окремому розділі Звіту про фінансовий стан підприємства, а деталізація та динаміка змін кожного елемента капіталу відображається у Звіті про зміни у власному капіталі [3].

У переліку міжнародних стандартів відсутній окремий «профільний» міжнародний стандарт, який би встановлював регламентацію обліку та відображення у фінансовій звітності даних стосовно власного капіталу. Враховуючи важливість даного елемента, питання, які пов'язані з регулюванням бухгалтерського обліку операцій щодо формування, оцінки та використання компонентів капіталу та розкриття відповідної інформації у фінансовій звітності міститься у декількох міжнародних стандартах (табл. 1).

Таблиця 1

Визначення, оцінка, регулювання обліку, та розкриття в звітності компонентів власного капіталу у МСФЗ

№ з/п	Номер та назва стандарту, тлумачення	Що визначається або регулюється у власному капіталі
1.	Концептуальна основа фінансової звітності	Загальне визначення власного капіталу як елементу фінансової звітності.
2.	МСФЗ (IAS) 1 «Подання фінансової звітності»	Врегульовано розкриття у фінансової звітності окремих компонентів капіталу.
3.	МСФЗ (IAS) 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»	Визначено порядок ретроспективних коригувань внаслідок помилок (через нерозподілений прибуток).
4.	МСФЗ (IFRS) 2 «Платіж на основі акцій».	Визначено порядок визнання та оцінки компонентів капіталу, пов'язаних із наданими опціями.
5.	МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»	Визначено порядок нарахування та використання резерву накопичених переоцінок щодо фінансових активів, оцінюваних за справедливою вартістю через інший сукупний дохід та формування резерву хеджування грошових потоків.
6.	МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби»	В рамках моделі оцінки основних засобів та НМА за переоціненою вартістю, врегульовано порядок формування та використання резерву накопичених дооцінок.
7.	МСФЗ (IAS) 38 «Нематеріальні активи»	
8.	МСФЗ (IAS) 12 «Податки на прибуток»	Врегульовано використання резерву накопичених переоцінок основних засобів, НМА та фінансових активів для нарахування відстрочених податкових зобов'язань, пов'язаних із відповідними переоцінками.
9.	МСФЗ (IAS) 32 «Фінансові інструменти: подання»	Надано визначення інструментів власного капіталу, їх відмінність від зобов'язань, особливі ситуації визнання та розкриття у звітності.
10.	МСФЗ (IFRS) 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації»	
11.	МСФЗ (IAS) 21 «Вплив змін валютних курсів»	Врегульовано відображення в складі капіталу деяких курсових різниць
12.	МСФЗ (IAS) 19 «Виплати працівникам»	Врегульовано віднесення переоцінок чистого зобов'язання (активу) пенсійного плану до складу власного
13.	Тлумачення КТМФЗ 17 «Виплати негрошових активів власникам»	Визначено порядок оцінки дивідендів, виплата яких відбувається негрошовими активами
14.	Тлумачення КТМФЗ 19 «Погашення фінансових зобов'язань інструментами власного капіталу»	Врегульовано облік інструментів власного капіталу, випущених для погашення фінансового зобов'язання

Заслуговує на увагу та використанні у практичній діяльності те, що згідно з приписом п. 78 МСФЗ (IAS) 1 «Подання фінансової звітності», а також відповідно до вимог положень Таксономії фінансової звітності за МСФЗ, у загальній структурі власного капіталу підприємства виділяються окремі його компоненти [2; 3]:

1. Статутний (акціонерний) капітал.
2. Нерозподілений прибуток.
3. Емісійний дохід.
4. Інші резерви.

За результатами дослідження встановлено, що Концептуальна основа фінансової звітності за МСФЗ не передбачає застосування єдиного плану рахунків усіма організаціями, тому у процесі дослідження в якості назв рахунків бухгалтерського обліку відповідні назви елементів фінансової звітності наведені таким чином, як вони сформульовані у тексті міжнародних стандартів та у Таксономії фінансової звітності за МСФЗ.

З урахуванням застосування системного підходу до вивчення та дослідження особливостей кожного окремого компонента, виділено для цілей бухгалтерського обліку власного капіталу три ключових етапи:

1. Формування (визнання) компонента власного капіталу.
2. Використання компонента власного капіталу.
3. Розкриття у звітності інформації щодо компонента капіталу.

Першим компонентом, який досліджувався у складі власного капіталу підприємства був статутний (акціонерний) капітал. За своїм змістом, операція по відображенню формування статутного капіталу є базовою на кожному новоствореному суб'єкті господарювання; її називають «бухгалтерське проведення № 1», оскільки саме із формування статутного капіталу починається підприємницька діяльність будь-якого суб'єкта господарювання.

У бухгалтерському обліку підприємства зазначена господарська операція відображається шляхом нарахування оголошеної суми статутного капіталу на рахунках бухгалтерського обліку: «Несплачені акції (неоплачений капітал)» та «Статутний (акціонерний) капітал». Оголошена сума статутного капіталу дорівнює сумі номінальної вартості усіх акцій підприємства, а у разі, якщо підприємство не відноситься до акціонерних – вартості вкладів усіх його засновників.

У подальшому, у процесі здійснення сплат за своєю часткою кожним засновником (акціонером), сума неоплаченого капіталу зменшується та визнаються відповідні активи, отримані від засновника з метою формування статутного капіталу.

Вважаємо за доцільне акцентувати увагу у процесі формування статутного капіталу на операції з інструментами власного капіталу, регулювання яких визначено МСФЗ (IAS) 32 «Фінансові інструменти: подання».

За положеннями МСФЗ (IAS) 32, «інструмент капіталу» визначено як «будь-який контракт, який засвідчує залишкову частку в активах суб'єкта господарювання після вирахування всіх його зобов'язань». У загальному випадку мова йде про звичайні акції підприємства, однак у МСФЗ (IAS) 32 наведено більш детальний перелік прикладів інструментів власного капіталу, у тому числі [3]:

- певні типи привілейованих акцій;
- інструменти, які передбачають надання інвестору частки чистих активів при ліквідації компанії;
- варанти або продані call-опціони, які надають право інвестору придбати певну кількість звичайних акцій компанії.

Окреме місце серед інструментів власного капіталу займають привілейовані акції, оскільки існують проблематичні питання у процесі визнання таких акцій в бухгалтерському обліку. Відповідно до МСФЗ (IAS) 32, суб'єкт господарювання визначає та класифікує фінансові інструменти на основі їх сутності, а не юридичної форми. Виходячи із суті зазначеного у разі, якщо умови випуску привілейованих акцій передбачають їх обов'язковий викуп емітентом (або надають право вимагати такий викуп), вони визнаються фінансовими зобов'язаннями із відображенням у складі довгострокових зобов'язань підприємства та не підлягають відображенню у складі власного капіталу.

Подальші зміни щодо розміру статутного капіталу (після його первинного формування) можуть відбуватися за рішенням акціонерів (засновників) підприємства, шляхом збільшення або зменшення його обсягу.

За звичних умов збільшення статутного капіталу здійснюється із застосуванням емісії акцій, а у випадку, якщо товариство не відноситься до акціонерних – інших корпоративних прав. Емісія акцій відбувається одночасно із відповідним переглядом частки кожного акціонера (у разі простої емісії акцій) або без зміни частки власності (у разі «бонусної» емісії).

Окрім емісії акцій, джерелами збільшення розміру статутного капіталу акціонерного товариства можуть бути:

- реінвестиція дивідендів, нарахованих учасникам;
- рекласифікація резервного капіталу;
- спрямування частини нерозподіленого прибутку до статутного капіталу товариства.

У разі використання прибутку, збільшення статутного капіталу здійснюється пропорційно до частки кожного з акціонерів без розподілу цього прибутку між акціонерами у вигляді дивідендів.

Зменшення статутного капіталу можливе у разі виходу акціонерів (учасників) зі складу товариства, шляхом викупу акцій підприємством для подальшого їх анулювання. Відповідно до МСФЗ (IAS) 32, підприємства повинні зменшувати власний капітал у фінансовій звітності на суми викуплених суб'єктом господарювання власних акцій.

Дані про «Статутний капітал» у звіті про фінансовий стан відображаються в складі «власного капіталу» за номінальною вартістю. Він не підлягає подальшим переоцінкам у разі зміни справедливої (ринкової) вартості акцій [1]. Відповідно до положень МСФЗ (IAS) 1 здійснюється окреме відображення у балансі підприємства загальної кількості випущених акцій (повна

оголошена вартість статутного капіталу) та кількості не сплачених акцій на звітну дату.

Певний інтерес представляє компонент власного капіталу підприємства – нерозподілений прибуток. Дані цього показника відображають накопичені результати фінансово-господарської діяльності підприємства, зменшені на суму фактично використаних у минулих та поточному періодах сум прибутків.

Нерозподілений прибуток належить підприємству, тому він збільшує загальну суму власного капіталу суб'єкта господарювання. Формування даних щодо обсягу цього показника здійснюється наростаючим підсумком шляхом систематичного включення фінансового результату (від усіх видів діяльності) кожного звітного періоду в склад нерозподілених прибутків (непокритих збитків).

За підсумками звітного періоду акціонери (засновники) підприємства можуть приймати рішення стосовно напрямів використання накопиченого нерозподіленого прибутку. Зазвичай приймається один із двох можливих варіантів використання нерозподіленого прибутку, зокрема:

1. Розподіл прибутку між акціонерами (засновниками) у виді дивідендів.
2. Реінвестування прибутку у діяльність підприємства:
 - 2.1. формуванням резервного капіталу;
 - 2.2. збільшенням розміру статутного (акціонерного) капіталу.

За умови прийняття рішення засновниками стосовно розподілу прибутку, у бухгалтерському обліку зменшується сума на рахунку «Нерозподілений прибуток» та у залежності від прийнятого напрямку використання, відображається:

- зобов'язання (за звичай, короткострокове) у виді заборгованості перед акціонерами (нарахування дивідендів);
- додаткового формування (збільшення) резервного капіталу або збільшення статутного капіталу (інвестування прибутку у розвиток підприємства).

За загальноприйнятим порядком, дивіденди акціонерам виплачуються у грошовій формі. За умови прийняття рішення щодо виплати дивідендів у негрошовій формі, доцільно використовувати Тлумачення КТМФЗ 17 «Виплати негрошових активів власникам», яким врегульовано та міститься роз'яснення щодо оцінки величини дивідендів, які підлягають виплаті акціонерам у негрошовій формі. За змістом п. 11 зазначеного документа встановлена необхідність оцінки зобов'язання із сплати дивідендів у негрошовій формі за справедливою вартістю активів, що виплачуються підприємством акціонерам (засновникам) у рахунок погашення такої заборгованості [3].

Суб'єкт господарювання, на кінець кожного звітного періоду, здійснює перегляд та коригування балансової вартості дивідендів, які залишились не виплаченими акціонерам. Зміни у балансовій вартості «дивідендів до сплати» визнаються у власному капіталі як коригування сум до виплати.

За результатами дослідження є доцільним зазначити, що акціонери (засновники) суб'єкта господарювання за своїм рішенням можуть не використовувати накопичені (нерозподілені) прибутки за визначений (визначені) звітний період, залишаючи таким чином дані цього показника без змін.

У структурі «власного капіталу» підприємства, окрім таких базових компонентів, як статутний капітал та нерозподілений прибуток, можуть бути визнані інші його компоненти. У контексті міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та міжнародних стандартів фінансової звітності, «інші компоненти власного капіталу» підприємства у фінансової звітності можуть бути представлені такими видами:

- емісійний дохід;
- інші резерви.

Емісійний дохід – показник, який відображає перевищення справедливої вартості випущених акцій над їх номінальною вартістю. Даний компонент капіталу підлягає визнанню у процесі розміщення емітованих акцій підприємства відображенням відповідної суми перевищення за кредитом рахунку «Емісійний дохід» та дебетом рахунку «Неоплачений капітал». Для цілей бухгалтерського обліку та відображення у фінансовій звітності, справедлива вартість емітованих акцій визначається із дотриманням вимог МСФЗ (IFRS) 13 «Оцінка справедливої вартості».

У Міжнародних стандартах висвітлено особливості врегулювання ситуацій, пов'язаних із відображенням різниць у вартості інструментів власного капіталу.

За змістом МСФЗ (IAS) 33 сума, на яку справедлива вартість відшкодування, сплаченого утримувачам привілейованих акцій, перевищує балансову вартість цих привілейованих акцій, визначається як «дохід власників привілейованих акцій» і у бухгалтерському обліку відноситься на «нерозподілений прибуток» не збільшуючи при цьому «емісійний дохід» [3].

Емісійний дохід суб'єкта господарювання може виникати у процесі рекласифікації інструмента капіталу у фінансове зобов'язання. Положення МСФЗ (IAS) 32 вказують на необхідність відображення у власному капіталі різниці між балансовою вартістю інструмента власного капіталу та справедливою вартістю фінансового зобов'язання на дату проведення такої рекласифікації.

Доцільно акцентувати увагу на те, що у звіті про фінансовий стан підприємства показник «Емісійний дохід» відображається у складі «Власного капіталу» окремим рядком.

Серед «інших резервів власного капіталу» підприємства розрізняють окремі складові, зокрема [3]:

- резерв дооцінок основних засобів за МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби»;
- резерв дооцінок нематеріальних активів відповідно МСФЗ (IAS) 38 «Нематеріальні активи»;
- резерв дооцінок фінансових активів та резерв хеджування грошових потоків згідно МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»;

– частина первісної вартості конвертованих фінансових інструментів, яка визнана в якості інструменту капіталу («долевий компонент» конвертованих облігацій) відповідно до МСФЗ (IAS) 32;

– опціони та інші інструменти капіталу відповідно до МСФЗ (IFRS) 2 «Платіж на основі акцій»;

– резерв переоцінок чистого зобов'язання (активу) пенсійного плану згідно МСФЗ (IAS) 19 «Виплати працівникам»;

– курсові різниці, що виникають за монетарною статтею, яка становить частину чистих інвестицій в закордонну господарську одиницю відповідно до МСФЗ (IAS) 21 «Вплив змін валютних курсів» та інші.

Підприємство не зобов'язано здійснювати розкриття кожного із зазначених видів «інших капітальних резервів» в окремих рядках розділу «Власний капітал». У той же час деталізована інформація стосовно визнання та оцінки кожної складової «інших компонентів власного капіталу» повинна бути висвітлена у примітках до фінансової звітності.

Висновки та пропозиції. За результатами дослідження методичних засад, практичних аспектів бухгалтерського обліку та відображення у фінансової звітності «Власного капіталу», визнано за доцільне сформулювати окремі висновки та пропозиції.

1. Власний капітал визначається як: різниця між активами та зобов'язаннями підприємства, що може мати назву «чисті активи». Категорія власний капітал є сукупністю окремих об'єктів обліку (компонентів власного капіталу), які підлягають визнанню, оцінці, відображенню у бухгалтерському обліку та розкриттю у фінансової звітності.

2. Визнання, оцінка, бухгалтерський облік та відображення у фінансовій звітності «Власного капіталу» в рамках міжнародних стандартів врегульовано різними МСБО та МСФЗ. Окремого міжнародного стандарту, норми якого б були спрямовані на врегулювання обліку та відображення у фінансовій звітності виключно «компонентів власного капіталу», не має. Вважаємо за доцільне розробку окремого міжнародного стандарту, у якому було б узагальнено та систематизовано основні особливості бухгалтерського обліку та відображення у фінансовій звітності даної облікової категорії.

3. Проблемні питання відображення у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності операцій з власним капіталом досліджували ряд вітчизняних та іноземних вчених. В умовах актуалізації міжнародних стандартів фінансової звітності, а також з урахуванням переходу великих та частини середніх українських підприємств на застосування МСФЗ, питання бухгалтерського обліку формування та використання компонентів власного капіталу зумовлює потребу подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Концептуальна основа фінансової звітності». International accounting standards board (Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку), офіційний переклад Міністерства фінансів України. URL: [https://mof.gov.ua/storage/files/2019_RB_ConceptualFramework_ukr_AH%20\(2\).pdf](https://mof.gov.ua/storage/files/2019_RB_ConceptualFramework_ukr_AH%20(2).pdf).

2. Таксономія фінансової звітності за МСФЗ. International accounting standards board (Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку), затверджено наказом Міністерства фінансів України від 25.10.2019 № 452 «Про затвердження перекладу таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності». URL: <https://mof.gov.ua/uk/taksonomija>.

3. Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ) станом на 1 січня 2020 року. International accounting standards board (Рада

з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку), Міністерство фінансів України. URL: <https://mof.gov.ua/uk/mizhnarodni-standarti-finansovoi-zvitnosti>.

4. Бугай Н.О. Власний капітал як складова фінансової системи підприємства: проблематика та шляхи її вирішення. *Агросвіт*. 2016. № 21. С. 19–25.

5. Безкоровайна Л.В. Особливості обліку власного капіталу на підприємствах. *Журнал МНУ ім. В.О. Сухомлинського*. 2015. Випуск 4. С. 950–954.

6. Коваль Л.В., Болехівська В.В. Бухгалтерський облік власного капіталу в управлінні підприємством. *Агросвіт*. 2019. № 9. С. 53–58.

7. Ковальова О.М. Обґрунтування теоретичних засад управління структурою капіталу підприємства. *Бізнесінформ*. 2019. № 12. С. 14–20.

8. Петришина Н.С., Греснюк О.О. Порівняльна характеристика категорії власний капітал за національними та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку. *Облік і аудит. Наука й економіка*. 2013. №1 (29). С. 74–79.

References:

1. Kontseptual'na osnova finansovoyi zvitnosti». International accounting standards board (Rada z Mizhnarodnykh standartiv bukhgalters'koho obliku), ofitsiynyy pereklad Ministerstva finansiv Ukrayiny. Available at: [https://mof.gov.ua/storage/files/2019_RB_ConceptualFramework_ukr_AH%20\(2\).pdf](https://mof.gov.ua/storage/files/2019_RB_ConceptualFramework_ukr_AH%20(2).pdf).

2. Taksonomiya finansovoyi zvitnosti za MSFZ. International accounting standards board (Rada z Mizhnarodnykh standartiv bukhgalters'koho obliku), zatverdzheno nakazom Ministerstva finansiv Ukrayiny vid 25.10.2019 № 452 «Pro zatverdzhennya perekladu taksonomiyi finansovoyi zvitnosti za mizhnarodnymy standartamy finansovoyi zvitnosti». Available at: <https://mof.gov.ua/uk/taksonomija>.

3. Mizhnarodni standarty finansovoyi zvitnosti (MSFZ), Mizhnarodni standarty bukhgalters'koho obliku (MSBO) ta Tlumachennya (KTMFZ, PKT) stanom na 1 sichnya 2020 roku. International accounting standards board (Rada z Mizhnarodnykh standartiv bukhgalters'koho obliku), Ministerstvo finansiv Ukrayiny. Available at: <https://mof.gov.ua/uk/mizhnarodni-standarti-finansovoi-zvitnosti>.

4. Buhay N.O. (2016). Vlasnyy kapital yak skladova finansovoyi systemy pidpryyemstva: problematyka ta shlyakhy yiyi vyrishennya. *Ahrosvit*, №21. pp. 19-25.

5. Bezkorovayna L.V. (2015) Osoblyvosti obliku vlasnoho kapitalu na pidpryyemstvakh. *Zhurnal MNU im. V.O. Sukhomlyns'koho*, vol. 4, pp. 950–954.

6. Koval L.V., Bolekhivska V.V. (2019) Bukhgaltersky oblik vlasnoho kapitalu v upravlinni pidpryyemstvom. *Ahrosvit*, no. 9, pp. 53–58.

7. Kovalova O.M. (2019) Obgruntuvannya teoretychnykh zasad upravlinnya strukturoyu kapitalu pidpryyemstva. *Biznesinform*, no. 12, pp. 14–20.

8. Petryshyna N.S., Hresnyuk O.O. (2013) Porivnyalna kharakterystyka katehoriyi vlasnyy kapital za natsionalnymy ta mizhnarodnymy standartamy bukhgalterskoho obliku. *Oblik i audyt. Nauka y ekonomika*, no. 1 (29), pp. 74–79.

E-mail: nickolai.korinko@gmail.com